

ligesom de her omhandlede Artikler jo ogsaa i stort Omfang ere almindelige Hjælpebidler for Produktionen i det hele taget — at vi ikke have kunnet undlade endnu en Gang indstændig at anmode den høje Lovgivningsmagt om atter at tage dette Punkt op til fornødt Overvejelse og da navnlig undersøge, om ikke det formaal, man vistnok har for Øje ved Bevarelsen af Tolden paa Vaand- og Stangjærn m. m., fuldt saa godt vil naas ved en Forhøjelse af Tolden paa de færdige Varer.

En ligesaa stor Interesse knytter der sig til Sagens anden Side: Den hensigtsmæssige Tarifiering af Jærn og Staal, under Hensyn til vor hjemlige Industris Særstilling og Teknikkens nuværende Standpunkt. I denne Henseende tillod nærværende For- ening sig sidst at fremsætte et udførligt Forslag, som ogsaa blev støttet varmt fra anden Side, saaledes fra Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk og „det nationale Arbejde“, og som da ogsaa var Frugten af en Række Jagmænds omhyggelige Drøftelse. Ved Udarbejdelsen heraf havde man taget Udgangspunktet i Hovedmassen af de Varer, til hvis Fremstilling vor Industris Tilværelse ganske væsentlig er knyttet, nemlig almindeligt Smede- og Støbegods, som da var sondret i tvende Grupper efter det let erkendelige ydre Skelnemærke, om det havde været Genstand for en Overfladebehandling eller ikke, medens alle saakaldte „groveste“ Jærnvarer vare udtrykkelig specificerede, alle Naavarer og fattigste Hjælpebidler tariferede for sig.

Til dette Forslag have imidlertid Regeringens sagkyndige ikke troet at kunne tage noget Hensyn. Hvilke Betragtninger der i saa Henseende have været de ledende, giver Lovforslagets Motiver ingen Oplysning om, lige saa lidt som vi have formaet at øjne dem ved en nærmere Undersøgelse af den foreslaede Tarifieringsmaade. I Stedet for vort Forslags enkelte og simple Skillelinier har man vendt tilbage til den nuværende Toldlovs tilfældige Sammenhobning af uensartede, indbyrdes i Behandlingsmaade, Vægt, Form og Værdi stærkt afvigende Varer, saa at det ved Gennemførelsen af det nye Lovforslag i Praksis nok skal vise sig, at Hensførelsen af de fremkommende Artikler under de forskellige Positioner vil blive usikker og vakkende. Ikke desto mindre have vi selvfølgelig efter den Anledning, der for Regeringens sagkyndige har været givet til at tage hele Sagen op til ny Overvejelse, ikke nogen Ret til at gaa ud fra andet end, at der maa foreligge tilstrækkelig vægtige Grunde for den nye Tarifieringsmaade, og vi skulle derfor ganske afholde os fra enhver almindelig Kritik af denne og derigennem atter komme ind paa alle de af os sidst Gang fremsatte Forslag. Men til Gengæld haabe vi, at man fra den høje Lovgivningsmagts Side vil stænke de ganske enkelte, men for vort Fags Trivsel uafviselig nødvendige Endringer, som vi tillade os at foreslaa i den for Forslagets Rammer, saa meget desto større Opmærksomhed og Velvilje.

Forst og fremmest maa vi da atter og atter indtrængende fremhæve det højst uheldige i, at man under Hof. 128 vedblivende samler en stor Masse almindeligt Smede- og Støbegods, navnlig under den vildledende Benævnelse: „Groveste støbte Genstande“, til en og samme Told, „uden Hensyn til, om de her nævnte Genstande ere afdrejede, afflede, afflebne, malede, lakerede, forniklede, emailleerede, forgyldte, forsilvrede eller paa lignende Maade behandlede“. Sagens egen tvingende Logik og vore tiltalte Interesser tale her et saa bydende Sprog, at vi ikke indstændig nok kunne anbefale netop at lade dette Hensyn — altsaa Hensynet til en Overfladebehandling, der i sig selv repræsenterer et forøget teknisk Arbejde og derigennem giver de paagældende Varer en forhøjet Værdi — blive en afgørende Grænse mellem tvende Positioner, hvoraf den ene, omfattende de Genstande, som have modtaget en saadan Overfladebehandling (maasse med Indtagelse af Maling og Lakering) henføres til en højere Told end 2 Øre pr. Pd. Ligesom dette allerede er gennemført i Praksis hos vor sydlige Nabo, saaledes synes det ogsaa i sig selv stemmende med Sagens Natur, saa vist som ellers det Særskyn vil fremkomme, at f. Eks. den raa Genstand før Afdrejningen vil komme til at svare endog absolut en højere Told end den færdige og mere værdifulde Vare, idet denne ved Afdrejningen er forringet betydelig i Vægt. Paa den anden Side vil der næppe med Øje kunne antages noget, som kunde tale imod denne Adskillelse, — end ikke fra det nye Tarifforslags eget Standpunkt, idet nemlig det selv samme Skelnemærke netop er anvendt paa et andet, beslægtet Omraade, nemlig med Hensyn til Arbejder af raa Jærnplader, der som Regel efter Hof. 131 skulle svare 6 Øre, men i Tilfælde af, at de ere „fortiniede, forzinkede, emailleerede eller malede“, henføres under Hof. 129, med en Told af 15 Øre pr. Pd., medens de nu alle svare 3 Ør. pr. Pd. — Vi skønne derfor ikke rettere end, at den høje Lovgivningsmagt virkelig vil være i Stand til, uden at gøre Brud paa de i det nye Tarifforslag gennemførte Principper, at imødekomme dette vort bestedne Andragende.